

12 Δεκεμβρίου, 1990

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,
2. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,
3. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΑΠΑΜΙΧΑΗΛ,
4. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΑΛΙΩΤΗΣ,

(Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 1040/87)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 46/88)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 1040/87, 46/88).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Μόνιμη θέση Κτηνιατρικού Λειτουργού Α΄ — Αξιολόγηση υποψηφίων — Η φύση των καθηκόντων που ανατίθενται σε υπάλληλο δεν αποτελεί από μόνη της νόμιμο κριτήριο για την πρό-
κριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του — Εμπιστευτικές εκθέσεις
— Πρόσθετο προσόν — Πείρα — Αποτίμηση της υπηρεσιακής ικα-
νότητας — Αποφασιστικό ρόλο διαδραματίζει η γενική εικόνα και
10 όχι η βαθμολόγηση στα επί μέρους στοιχεία — Ισχυρισμός για έκδη-
λη υπεροχή — Δεν τεκμηριώθηκε με την έννοια του όρου όπως καθο-
ρίστηκε στη σχετική νομολογία — Επικύρωση της προαγωγής.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δε δημιουργεί από μόνη της έκδηλη υπεροχή — Η πολύ απομακρυσμένη αρχαιό-
τητα είναι χωρίς ουσιαστική σημασία.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Η μη σύσταση υποψη-
φίου για πλήρωση θέσης στο παρελθόν, δεν αποτελεί αποφασιστι-

κό κριτήριο αναφορικά με την αξία του ούτε και μπορεί να συσχετισθεί με προαγωγή του σε νέα θέση.

- Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Υπάλληλοι — Η ισχυριζόμενη μεροληπτική μεταχείριση εις βάρος δημοσίων υπαλλήλων κατά την αξιολόγησή τους, πρέπει να αποδειχθεί με συγκεκριμένα στοιχεία. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξιολογική σύγκριση υποψηφίων — Τεκμήριο κανονικότητας — Εφαρμοστέες αρχές. 10
- Λέξεις και Φράσεις — “Έκδηλη υπεροχή” όπως καθορίστηκε από τη νομολογία.
- Οι συνεκδικαζόμενες προσφυγές έχουν κοινό στόχο την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στην επίδικη θέση. 15
- Προσφυγή 1040/87:
- 1ος αιτητής: Είχε άριστη βαθμολογία για 5 χρόνια έναντι 4 του ενδιαφερόμενου μέρους και προηγείτο σε αρχαιότητα κατά 6 μήνες από αυτό. Είχε επίσης τη σύσταση του Διευθυντή όπως και το ενδιαφερόμενο μέρος. Η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε ότι δεν κατείχε το πρόσθετο προσόν λόγω του ότι ο κύκλος σπουδών που απέκτησε με αλληλογραφία δεν ισοδυναμούσε με μεταπτυχιακή εκπαίδευση. 20
- Ισχυρίστηκε ότι είχε έκδηλη υπεροχή στον τομέα της αξίας για τους πιο κάτω λόγους:
1. Είχε καλύτερη βαθμολογία στα επί μέρους στοιχεία του Μέρους II των εμπιστευτικών εκθέσεων. 30
 2. Διέθετε μεγαλύτερη πείρα λόγω της άσκησης ανωτέρων καθηκόντων από τα καθήκοντα του ενδιαφερόμενου μέρους. 35
 3. Ο ενδιαφερόμενος δεν προτάθηκε για προαγωγή το 1985 αναφορικά με πλήρωση θέσης του ιδίου βαθμού. 40
 4. Η Ε.Δ.Υ. δεν διεξήγαγε νέα έρευνα σχετικά με το πρόσθετο προσόν του.
 5. Η σύσταση του διευθυντή που κάλυπτε τόσο τον ίδιο όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν αιτιολογημένη.

6. Προκατάληψη.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η διαφορά στη βαθμολογία υπέρ του αιτητή ήταν οριακή και ότι εκείνο που προσμετρά αναφορικά με την αποτίμηση της αξίας των υποψηφίων είναι η γενική εικόνα και όχι η βαθμολόγηση στα επί μέρους στοιχεία. Επίσης ότι η αρχαιότητα του αιτητή δεν ανατρέπει τα δεδομένα που προσμετρούσαν υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους ούτε δημιουργούσε από μόνη της έκδηλη υπεροχή.

10

Αιτητής 2 και Αιτητής 3:

15 Ισχυρίστηκαν ότι η Ε.Δ.Υ. δεν προέβη σε αξιολογική σύγκριση των υποψηφίων και επίσης ότι είχαν έκδηλη υπεροχή.

15

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τους ισχυρισμούς τονίζοντας ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έχει υποχρέωση να αναφέρεται ονομαστικά στον κάθε υποψήφιο. Αναφορικά με τον δεύτερο ισχυρισμό τους, αποφασίστηκε ότι δεν είχαν έκδηλη υπεροχή αφού ο αιτητής 2 δεν είχε τη σύσταση του Διευθυντή και ο αιτητής 3 δεν κατείχε το πρόσθετο προσόν.

20

Αιτητής 4:

25 Ισχυρίστηκε ότι η Ε.Δ.Υ. έσφαλε αναφορικά με το εύρημά της για κατοχή δύο μεταπτυχιακών τίτλων από το ενδιαφερόμενο μέρος τα οποία αναφέρονταν στην ίδια περίοδο φοίτησης. Επίσης ότι υπήρξε προκατάληψη στην ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων.

25

30 Αποφασίστηκε ότι: Τα δύο διαφορετικά πτυχία τέθηκαν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. και ότι η ευχέρεια φοίτησης σε δύο σχολές κατά την ίδια περίοδο, εφόσον καταλήγει στην απονομή δύο χωριστών διπλωμάτων, δεν αντίκειται σε καμιά αρχή.

30

35 Ο ισχυρισμός για προκατάληψη δεν τεκμηριώθηκε με συγκεκριμένα στοιχεία όπως προνοεί η σχετική νομολογία.

35

Προσφυγή 46/88

40 Ο αιτητής ισχυρίστηκε έλλειψη αντικειμενικότητας στις εμπιστευτικές εκθέσεις, εκδικητική διάθεση των συντακτών των εμπιστευτικών εκθέσεων έναντι του και έλλειψη αιτιολογίας στην απόφαση της Τμηματικής Επιτροπής. Οι ισχυρισμοί του αιτητή δεν τεκμηριώθηκαν.

40

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές και αποφάν-

θήκε ότι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους και ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Οι προσφυγές αποτυγχάνουν με έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic and Another v. Kastellanos (1988) 3(C) C.L.R. 2249,

Δρουσιώτης και Άλλος ν. Ρ.Ι.Κ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1984,

10

Στεφάνου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3004,

Οικονόμου και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3716,

15

Larkos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 513,

Τίφας ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 697,

Δημοκρατία ν. Κυπρή (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2600,

20

Louca v. Savva and Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318,

25

Charalambides v. Republic (1985) 3(B) C.L.R. 992,

Savva and Another v. Republic (1985) 3(B) C.L.R. 694,

Sekkides v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2136.

30

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Κτηνιατρικού Λειτουργικού Α΄ αντί των αιτητών.

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές 1, 2 και 3 στην Υπόθεση Αρ. 1040/87 και τον αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 46/88.

40

Α. Παντελίδης, για τον Αιτητή 4 στην Υπόθεση Αρ. 1040/87.

Γ. Φράγκου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Κ. Λοΐζου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Κοινό αίτημα των δύο αυτών προσφυγών, που συνεκδικάστηκαν, είναι η ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου κ. Χρ. Χ"Παπα στη μόνιμη θέση Κτηνιατρικού Λειτουργού Α. Η απόφαση, που πήρε η Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας στις 8/10/87, δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας την 20/11/87. Ο διορισμός ίσχυε από 10 15/10/87.

15 Προηγήθηκε η επιλογή 4 υποψηφίων από την αρμόδια Τμηματική Επιτροπή, όπως ορίζουν οι κείμενες κανονιστικές διατάξεις, τους οποίους θεώρησε σαν τους πιο κατάλληλους. Περαιτέρω έκρινε πως όλοι κατείχαν το πρόσθετο προσόν που καθορίζει το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης, πλην του κ. Χαρ. Παπαμιχαήλ. Είναι ο αιτητής 3 και στο εξής θα αναφέρεται με τον αριθμό αυτό.

20 Διευκρινίζεται ότι προτάθηκαν για προαγωγή οι τρεις πρώτοι αιτητές στην αίτηση 1040/87 και ο ενδιαφερόμενος. Οι υπόλοιποι 6 υποψήφιοι αποκλείστηκαν, παρότι οι 5, στους οποίους συγκαταλέγονται ο κ. Χαρ. Ταλιώτης (αιτητής 4) και ο κ. Κ. Νεοφύτου, αιτητής στην υπόθεση 46/88, διέθεταν το πλεονέκτημα. 25 Ο λόγος γι' αυτό ήταν, σύμφωνα με την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, ότι υστερούσαν των άλλων από τη σκοπιά των 3 θεσμοθετημένων κριτηρίων ως και την απόδοση στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

30 Είναι η κατάλληλη στιγμή εδώ να αναφερθώ στις ενέργειες των δύο τελευταίων σχετικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις και το αποτέλεσμά τους. Χρονικά τοποθετούνται μετά την 4/6/86, που ζητήθηκε η πλήρωση της θέσης. Με αλληπάλληλες επιστολές προς την Ε.Δ.Υ. (που επισυνάφθηκαν σαν παραρτήματα) αμφισβήτησαν το κύρος των εκθέσεων με τον ισχυρισμό βασικά της 35 μεροληπτικής σε βάρος τους αξιολόγησης. Ο μεν αιτητής 4 παραπονέθηκε για τις εκθέσεις των ετών 1982, 1984, 1985 ως και του 1986, ενώ ο άλλος για την περίοδο 1982-1984 και 1986.

40 Οι παραστάσεις των δύο ετών εξετάστηκαν από την Ε.Δ.Υ. από κάθε πλευρά σε προκαταρκτική συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 28/7/87. Τα παράπονα του αιτητή κ. Νεοφύτου κρίθηκαν υπό το πρίσμα και των απόψεων του Διευθυντή Κτηνιατρικών Υπηρεσιών όπως και των αξιολογητών, που κατάρτισαν τις σχετικές εκθέσεις και που στο μεταξύ ζήτησε και έλαβε η Ε.Δ.Υ..

Απορρίπτοντας τις αιτιάσεις για κατάχρηση εξουσίας στην προπαρασκευή των εκθέσεων, η Ε.Δ.Υ. τις θεώρησε έγκυρες και πληροφόρησε ανάλογα τον αιτητή.

Η μελέτη των στοιχείων στην άλλη περίπτωση οδήγησε την Ε.Δ.Υ. στο συμπέρασμα ότι οι εκθέσεις 1984 και 1985 ήταν νόμιμες και δεσμευτικές. Όμως αποφάσισε να αγνοήσει την έκθεση του 1982 γιατί δεν υπήρξε συμμόρφωση με τις κανονιστικές διατάξεις. Αναφορικά με το 1986 θα λάμβανε υπόψη μόνο τη βαθμολογία του αξιολογητή, παραμερίζοντας την υποβάθμιση που επέφερε ο προσυπογράφων λειτουργός. Επίσης πήρε απόφαση να συμπεριλάβει τον αιτητή 4 στους υποψηφίους για προαγωγή.

Ο διευθυντής του τμήματος, που παρέστη κατά την κρίσιμη συνεδρία, σύστησε τον κ. Ανδρ. Γεωργίου (αιτητή 1) και τον ενδιαφερόμενο. Εξέφρασε επίσης την άποψη ότι ο αιτητής 1, όπως και άλλοι 3 από τους προκριθέντες, ήταν κάτοχοι του πρόσθετου προσόντος. Ωστόσο η Ε.Δ.Υ. είχε αντίθετη γνώμη. Διαπίστωσε ότι ο κύκλος σπουδών που ακολούθησε ο κ. Γεωργίου με αλληλογραφία (Homestudy Course in Foodborne Disease Control) από το U.S. Department of Health and Human Services δεν ισοδυναμούσε με μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Γιατί ο όρος αυτός του σχεδίου υπηρεσίας, όπως τον ερμήνευσε η Ε.Δ.Υ., σημαίνει και συνεπάγεται φοίτηση σε εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Ό,τι προηγήθηκε αποτελεί συνοπτική εικόνα των γενικών γεγονότων. Οι νομικοί ισχυρισμοί, που αφορούν τον κάθε αιτητή, αναπτύχθηκαν χωριστά από τους δικηγόρους, πράγμα που με υποχρεώνει ως ένα βαθμό να τους εξετάσω με την ίδια αλληλουχία. Θα επισημανθεί όμως πότε υπήρξε κοινό επιχείρημα για να αποφεύγεται αχρείαστη επανάληψη:

Αιτητής 1 Ανδ. Γεωργίου (1040/87)

Κεντρική του εισηγήση είναι ότι είχε έκδηλη υπεροχή έναντι του προαχθέντα στο τομέα της αξίας διότι (1) είχε καλύτερη βαθμολογία στα επιμέρους στοιχεία του Μέρους II των εμπιστευτικών εκθέσεων. (2) Διέθετε μεγαλύτερη πείρα επειδή, ως υπεύθυνος κτηνιατρικού σταθμού, ασκούσε ανώτερα καθήκοντα ποιοτικά και ποσοτικά από τον ενδιαφερόμενο και (3) όταν το 1985 επρόκειτο να πληρωθεί άλλη θέση του ίδιου βαθμού ο ενδιαφερόμενος δεν προτάθηκε για προαγωγή από την Τμηματική Επιτροπή, όπως συνέβη με τον ίδιο.

Τα τελευταία χρόνια οι δύο υπάλληλοι χαρακτηρίζονταν ως
εξαιρέτοι. Η διαφορά υπέρ του αιτητή ήταν οριακή εφόσον είχε
άριστη βαθμολογία για 5 χρόνια έναντι 4 χρόνων του άλλου.
5 Προσθέτω ότι εκείνο που προσμετρά στην αποτίμηση της υπη-
ρεσιακής ικανότητας είναι η γενική εικόνα και όχι η βαθμολόγη-
ση στα επι μέρους στοιχεία. **Republic v. Kastellanou** (1988)
3(C) C.L.R. 2249.

Αναφορικά με το δεύτερο σκέλος της εισήγησης αρχίζω με την
10 εξής διευκρίνιση. Στην προηγούμενή τους θέση τα δύο αυτά στε-
λέχη του κτηνιατρικού τμήματος ασκούσαν καθήκοντα που τους
ανατέθηκαν στα πλαίσια του ισχύοντος για τη θέση εκείνη σχεδίου
υπηρεσίας. Περαιτέρω, πείρα που αποκτήθηκε σε εξειδικευμένα
15 καθήκοντα της θέσης στην οποία υπηρέτησαν, δεν αποτελεί, σύμ-
φωνα με το παρόν σχέδιο υπηρεσίας, αναγκαίο ή ιδιαίτερο προ-
σόν. Η φύση των καθηκόντων των υπαλλήλων καθορίζεται από τη
διοίκηση με πρώτο και βασικό όριο το σχέδιο υπηρεσίας και δεν
εξαρτώνται από τη δική τους πρωτοβουλία. Κατά συνέπεια υπάλ-
20 ληλος στον οποίο ανατέθηκε περιορισμένος κύκλος καθηκόντων
δεν μπορεί να τεθεί σε δυσμενέστερη μοίρα από εκείνο στον οποίο
παρασχέθηκε η ευκαιρία για πλήρη ή ευρύτερη δραστηριότητα
στην άσκηση των ευθυνών και καθηκόντων της συγκεκριμένης θέ-
σης. Την άποψη αυτή υποστηρίζει η απόφαση **Δρουσιώτης και**
Άλλοι v. P.I.K. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1984.

25 Εξάλλου το ίδιο επιχείρημα προβλήθηκε στην υπόθεση **Μαρού-
λα Στεφάνου v. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 3004 αλλά απέτυχε.
Παραθέτω την ουσία του σκεπτικού της απόφασής μου, που καλύ-
πτει πιστεύω πλήρως και τα κρινόμενα περιστατικά.

30 "Σύμφωνα με τη διάταξη του αρθρ. 44(2) του περί Δημόσιας
Υπηρεσίας Νόμου 'οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς
προαγωγήν αποφασίζονται βάσει της αξίας, των προσόντων
και της αρχαιότητας'. Επομένως η φύση των καθηκόντων δεν
35 αποτελεί καθαυτή νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλ-
λήλου έναντι συναδέλφου του, εκτός ίσως εκεί που προκύ-
πτει ότι στον τελευταίο ανατέθηκαν περιορισμένα καθήκοντα
λόγω ανεπάρκειας που ασφαλώς δεν είναι η περίπτωση εδώ.
Έτσι, μόνο σε περίπτωση που η ανάθεση των καθηκόντων
40 που εκτέλεσε η αιτήτρια απαιτείται από το σχέδιο υπηρεσίας
ως ειδικό προσόν η αναγκαία πείρα θα μπορούσε να προσμε-
τρήσει ευνοϊκά για την αιτήτρια. Διαφορετικά θα εμφιλοχω-
ρούσε ανεπίτρεπτα στην απόφαση εξωγενές στοιχείο με επι-
πτώσεις επί τους κύρους της."

Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω δεν μπορεί να συναχθεί στην παρούσα περίπτωση ότι ο αιτητής εκτελούσε σημαντικότερα καθήκοντα. Συστήνοντας και τους δύο ο Διευθυντής του τμήματος δήλωσε για μεν τον αιτητή ότι "συγκεντρώνει την υπηρεσία της υπαίθρου και ο δεύτερος (ο ενδιαφερόμενος) εξειδίκευση στον τομέα σχηματισμού της υπηρεσίας".

5

Η μη σύσταση της Τμηματικής Επιτροπής για την κενή θέση του 1985 με κανένα τρόπο δεν μπορεί να συσχετισθεί με την καινούργια θέση και να συναχθούν συμπεράσματα για την αξία των υποψηφίων. Έχω εξηγήσει τους λόγους σε πολύ πρόσφατη απόφαση **Οικονόμου και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 3716: "Η φράση 'έκδηλη υπεροχή' είναι νομική έκφραση με εννοιολογικό πλαίσιο που καθορίστηκε με σαφήνεια και καθαρότητα από τη νομολογία. Βλέπε π.χ. **X'Σάββας ν. Δημοκρατίας** (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, 78. Σε καμιά όμως περίπτωση ένα τέτοιο περιστατικό, όπως συνέβη εδώ, δεν θεωρήθηκε ως δείκτης ή κριτήριο υπεροχής. Μάλιστα η λήψη υπόψη αυτού του στοιχείου θα ήταν νομικά επιλήψιμη γιατί θα εισήγαγε ένα εξωγενές μέτρο κρίσης, έξω από κάθε νομολογικό προηγούμενο. Η γνώμη αυτή βρίσκει, νομίζω, ισχυρό έρεισμα στην απόφαση **Λαμπής και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 130 σελ. 144."

10

15

20

Ο επόμενος ισχυρισμός είναι ότι η Ε.Δ.Υ. δεν διεξήγαγε έρευνα σχετικά με το πρόσθετο προσόν του αιτητή με αποτέλεσμα να καταλήξει σε λανθασμένη απόφαση ότι στερείται τέτοιου προσόντος. Η Ε.Δ.Υ. είχε ενώπιόν της το σχετικό υλικό και τις απόψεις που εκφράστηκαν. Η ερμηνεία που έδωσε - την ανέφερα πιο πάνω - δεν ξεφεύγει από το όριο που χάραξε η νομολογία. **Larkos v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 513, 519, **Τίφας ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 697, **Δημοκρατία ν. Θεοφανώς Κυπρή** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2600.

25

30

Αυτό με φέρνει στον τελευταίο ισχυρισμό του αιτητή. Είναι η υπόθεση του ότι ο διευθυντής του τμήματος αυτοδεσμεύθηκε ενώπιον της Τμηματικής Επιτροπής πως θα πρότεινε στην Ε.Δ.Υ. για προαγωγή μόνο τον ίδιο, μα τελικά εισηγήθηκε και τον ενδιαφερόμενο δίνοντας μια αιτιολογία για την επιλογή του, που η Ε.Δ.Υ. δεν φρόντισε να αποσαφηνίσει. Ακόμη ισχυρίστηκε ότι ο διευθυντής ήταν προκατελιημμένος εναντίον του.

35

40

Εξετάζοντας ένας τα γεγονότα διαπιστώνει πως η εισήγηση περιέχει αντινομικές σκέψεις. Ο διευθυντής, όπως επιμαρτυρεί το πρακτικό, τους χαρακτήρισε εξαιρετους υπαλλήλους σε σημείο που ήταν δύσκολο να διαλέξει τον καλύτερο. Και προχώ-

ρησε να εξηγήσει σε ποιά τομέα ξεχώριζε ο καθένας, όπως ανά-
 φερα μόλις πιο πάνω. Υπό τις συνθήκες οι συστάσεις του, που
 βασίσθηκαν και στα καθιερωμένα κριτήρια, τέθηκαν με καθαρό-
 5 τητα και με αίσθημα δικαιοφροσύνης προς τους δύο υπαλλή-
 λους. Άλλωστε η τελική επιλογή ανάμεσα σε όλους τους υπαλλή-
 λους ήταν έργο της Ε.Δ.Υ. Ο ισχυρισμός για αυτοδέσμευση
 του διευθυντή απορρίφθηκε από την άλλη πλευρά σαν ανυπό-
 10 στατος. Όντως δεν υπάρχει κανένα αντικειμενικό στοιχείο που
 τον αποδεικνύει. Ομοίως δεν τεκμηριώθηκε η μομφή για προκα-
 τάληψη στο βαθμό που απαιτείται. *Louca v. Savva and Others*
 (1989) 3(A) C.L.R. 672. Τα στοιχεία που αναφέρθηκαν δεν υπο-
 στηρίζουν τέτοιο συμπέρασμα. Προς αυτή την κατεύθυνση πρέ-
 15 πει να υπομνήσω και τη στάση του διευθυντή στο θέμα πρόσθε-
 του προσόντος του αιτητή.

Είναι ορθό ότι ο αιτητής είναι αρχαιότερος στην υπηρεσία
 κατά 6 μήνες, αλλά το γεγονός αυτό δεν ανατρέπει τα άλλα δε-
 δομένα που ανέλυσα πιο πάνω. Ο ισχυρισμός για πρόδηλη υπε-
 20 ροχή του παρέμεινε ατεκμηριώτος.

Αιτητής 2 Χαράλαμπος Θεοδοσίου
Αιτητής 3 Χαράλαμπος Παπαμιχαήλ

Ήταν κοινή εισήγηση των πιο πάνω αιτητών πως η Ε.Δ.Υ.,
 25 κατά παράβαση εμπεδωμένης νομολογιακής αρχής, δεν προέβη
 σε αξιολογική σύγκριση των υποψηφίων ως και μεταξύ αυτών
 των ιδίων και του ενδιαφερομένου. Η θεώρηση της σχετικής πα-
 ρατήρησης στο πρακτικό, που εκτίθεται αμέσως μετά, δεν υπο-
 στηρίζει τη θέση αυτή.

"Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο
 Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φα-
 κέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και
 έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτρο-
 30 πής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή."

Η Ε.Δ.Υ. δεν αναφέρεται ονομαστικά στον κάθε υποψήφιο.
 Πρέπει όμως να τονισθεί ότι "σύμφωνα με το τεκμήριο της κα-
 40 νονικότητας στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθε-
 το, γίνεται δεκτό ότι η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της και συ-
 γκρίνει όλους τους υποψήφιους". *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δη-
 μοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318. Συμπληρωματικά οι αιτητές
 έθεσαν και ευρύτερο θέμα πρόδηλης υπεροχής τους. Όμως ο
 ισχυρισμός δεν βρίσκει στήριγμα στα στοιχεία. Δεν θα τα πα-

ραθέσω. Αρκεί μόνο να λεχθεί ότι ο αιτητής 2 δεν είχε σύσταση από το διευθυντή ούτε και ο 3ος που ήταν σε ακόμη μειονεκτικότερη θέση γιατί δεν είχε το πρόσθετο προσόν.

Αιτητής 4 Χαράλαμπος Ταλιώτης

5

Ο αιτητής επικαλείται ως λόγο ακυρότητας της επίδικης απόφασης την έλλειψη έρευνας και συνακόλουθα πλάνη της Ε.Δ.Υ. σε σχέση με την προσοντολογία. Η εισήγηση είναι ότι δεν έλαβε υπόψη ότι ο αιτητής συμπλήρωσε Master Qualifying Course πριν του απονεμηθεί ο τίτλος από Αυστραλιανό πανεπιστήμιο. Ας σημειωθεί ότι το γεγονός δεν αναφέρεται στο συγκριτικό πίνακα προσόντων των υποψηφίων. Είναι όμως άνευ σημασίας. Όπως παραδέχεται και ο ίδιος σε ένορκη κατάθεση, που εκθέτει τις απόψεις του στο συζητούμενο θέμα, ο πιο πάνω κύκλος σπουδών είναι προπαρασκευαστικό στάδιο και άρα προϋπόθεση για απόκτηση του τίτλου Master. Πέραν τούτου το σχετικό πιστοποιητικό ήταν μέσα στο φάκελο του αιτητή που εξέτασε η Επιτροπή (βλέπε ερ. 59).

10

15

Η άλλη όψη της εισήγησης σχετίζεται με τους μεταπτυχιακούς τίτλους του ενδιαφερομένου. Είναι δύο διπλώματα (αρ. 63 και αρ. 65) από διαφορετικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Βουλγαρίας. Στην ουσία ο αιτητής λέγει ότι η σφαλερότης του ευρήματος της Επιτροπής έγκειται στο ότι και τα δύο αναφέρονται στην ίδια περίοδο φοίτησης, πράγμα πρακτικά αδύνατο. Παρενθετικά, μπορεί να λεχθεί ότι σε ένορκη δήλωση ο ενδιαφερόμενος παρέχει ικανοποιητικές εξηγήσεις, που βασίζονται στο εκπαιδευτικό καθεστώς της χώρας. Σημειώνω ότι οι εξηγήσεις αυτές δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής. Παρά ταύτα το επιχείρημα του αιτητή δεν πείθει. Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της δύο διαφορετικά πτυχία και η απόφασή της ήταν εύλογα επιτρεπτή. Θα μπορούσα να προσθέσω ότι ευχέρεια φοίτησης σε δύο σχολές κατά την ίδια περίοδο, εφόσον καταλήγει στην απονομή δύο χωριστών διπλωμάτων, δεν αντίκειται σε καμιά αρχή. Ανεξάρτητα απ' αυτό θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι και στην περίπτωση ακόμη που γίνεται δεκτό ότι ο ενδιαφερόμενος δεν κατέχει δεύτερο πτυχίο η κατάσταση δεν αλλάζει. Γιατί από τη μια ο ενδιαφερόμενος είχε όλα τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα ως και το πλεονέκτημα και από την άλλη ο αιτητής δεν είχε την υπεροχή στον τομέα αυτό.

20

25

30

35

40

Έρχομαι στο θέμα των εμπιστευτικών του εκθέσεων. Σημείωσα προηγουμένως τις σχετικές ενέργειες της Ε.Δ.Υ. Ομολογουμένως έκαμε ενδελεχή έρευνα όλων των παραπόνων. Ο αιτητής επιμένει

5 ότι η έκθεση του 1984 ήταν προϊόν προκατάληψης του αξιολογητή του κ. Οικονομίδη, Επαρχιακού Κτηνιατρικού Λειτουργού, διότι στο παρελθόν - και μιλάμε για το 1977 - απέρριψε συναικέσιο με την αδελφή του υπαλλήλου αυτού. Υποστηρίζει περαιτέρω ότι
10 προϋστάμενός του. Ως προς το πρώτο, η απλή διατύπωση του ισχυρισμού, αλλά και η φύση του δεν αρκούν για την απόδειξη τέτοιας σοβαρής μομφής. Δείχνει μόνο διάθεση να χρησιμοποιηθεί οτιδήποτε για ανατροπή της επίδικης απόφασης. Ένα άλλο στοιχείο που τον καταρρίπτει είναι ότι τα τελευταία χρόνια οι εκθέσεις τον εμφανίζουν σαν εξαίρετο.

15 Πολύ ορθά η Ε.Δ.Υ. απέρριψε και το άλλο παράπονο. Το 1984 ο αιτητής υπηρετούσε στο σταθμό Ακακίου και ο κ. Οικονομίδης είχε γνώση της εργασίας και απόδοσης του αιτητή, ως υπεύθυνος όλων των λειτουργιών Επαρχίας Λευκωσίας. Οι τροποποιήσεις στην έκθεση 1985 έγιναν, όπως διαπίστωσε η Ε.Δ.Υ., αφού ο προσυπογράφων τις συζήτησε με τον αξιολογητή, δίνοντας και τη σχετική αιτιολογία. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι
20 δεν είχαν επιπτώσεις στη γενική βαθμολογία του αιτητή, *Sekkides v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 2136.

25 Η αρχαιότητα του αιτητή κατά 8 1/2 μήνες, που προκύπτει από προηγούμενη θέση στο μακρινό παρελθόν (1967-1968), είναι χωρίς ουσιαστική σημασία. *Οικονόμου και Άλλος ν. Δημοκρατίας*, ανωτέρω. Έτσι, με βάση και πλαίσιο τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της η Ε.Δ.Υ., η επιλογή της δεν είναι νομικά διαβλητή.

30 Κωνσταντίνος Νεοφύτου (αιτητής στην προσφ. 46/88)

35 Οι εισηγήσεις του αιτητή επικεντρώθηκαν κυρίως στις εμπιστευτικές του εκθέσεις. Οι εκθέσεις 1981, 1982 συντάχθηκαν και προσυπογράφηκαν από τον ίδιο αξιωματούχο, δηλαδή το διευθυντή του τμήματος. Επομένως δεν υπάρχει παρανομία, όπως υπέβαλε ο αιτητής. Βλέπε σχετικά την υπ' αρ. 3(1) κανονιστική διάταξη. Λόγω της ιδιότητας του συντάκτη τους ήταν από την άποψη αυτή νόμιμες. *Charalambides v. Republic* (1985) 3(B) C.L.R. 992, *Savva and Another v. Republic* (1985) 3(B) C.L.R.
40 694, 707. Η αξιολόγηση του έτους 1984 δεν περιλαμβάνει την περίοδο που ο αιτητής απουσίαζε από την Κύπρο για σπουδές. Όπως ήταν φυσικό αποτιμήθηκαν οι ικανότητες του μόνο για την περίοδο που εργάστηκε. Απορεί κανείς γιατί αυτή η προσέγγιση και ενέργεια ήταν κατά την άποψη του αιτητή παράνομη.

Ο αιτητής προσβάλλει συλλήβδην την εγκυρότητα των εκθέσεων του για έλλειψη αντικειμενικότητας και εκδικητική διάθεση των συντακτών τους απέναντί του. Όπως προεκτέθηκε, τις απόψεις του ανέπτυξε διεξοδικά στην αλληλογραφία του (παραρτήματα 4-9) με την Ε.Δ.Υ., που μετά από πλήρη έρευνα τις απέρριψε σαν ανυπόστατες. Σε αυτή ασχολείται βασικά με τα επιμέρους στοιχεία των εκθέσεων προσπαθώντας να δείξει ότι η βαθμολόγηση του ήταν χαμηλότερη απ' ότι πραγματικά άξιζε. Δε θα εισέλθω στις λεπτομέρειες. Σαν παράδειγμα αναφέρω το στοιχείο "νοημοσύνη" και σε σχέση με το οποίο προβάλλει κατά βάση το επιχείρημα ότι η υψηλή νοημοσύνη συνδέεται άμεσα με τα ακαδημαϊκά προσόντα που απόκτησε. Σημειώνω ότι η βαθμολογία του για όλα τα χρόνια κυμαίνεται ανάμεσα στο "καλός" και "λίαν καλός" (τα τελευταία χρόνια). Και είναι κάπως δύσκολο να ανιχνεύσει κανείς, υπό το φως των δεδομένων, στάση προκατάληψης.

Τα στοιχεία που υπάρχουν, εξεταζόμενα υπό το πρίσμα των αρχών που διέπλεσε η νομολογία στην οποία αναφέρθηκα, δε δικαιολογούν συμπεράσματα για προκατειλημμένες κρίσεις κατά του αιτητή. Προτού προχωρήσω στο τελευταίο θέμα, που έθιξε ο αιτητής, πρέπει να παρατηρήσω ότι πολλά πιστοποιητικά που εξασφάλισε από κοινοτάρχες για την ικανότητα και το χαρακτήρα του είναι άσχετα με τα επίδικα θέματα. Τυχόν αποδοχή τους θα μετέθετε την αρμοδιότητα των διαφόρων οργάνων σε εξωγενείς παράγοντες, πράγμα ανεπίτρεπτο.

Απορριπτέα είναι επίσης η εισήγηση ότι η Τμηματική Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απόφασή της. Στην αρχή αναφέρθηκα στην απόφαση της Επιτροπής αυτής που περιέχει σαφή και πλήρη αιτιολογία η οποία μάλιστα συνάδει με όλα τα στοιχεία.

Συγκεφαλαιώνοντας, κανένας από τους αιτητές δεν έχει αποδείξει πρόδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου. Η απόφαση λήφθηκε μέσα στα όρια της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στην Επιτροπή και συνελπώς η προαγωγή του ενδιαφερομένου επικυρώνεται. Οι προσφυγές αποτυγχάνουν με έξοδα σε βάρος των αιτητών.

Οι προσφυγές αποτυγχάνουν με έξοδα.